

Απόφαση Π.Ε. NAP, Απρίλιος 2017

4.05.17

Βασικά αποσπάσματα από την Απόφαση της ΠΕ του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση

22 Απρίλη 2017

Κεφάλαιο I: Οι Πολιτικές και διεθνείς εξελίξεις

A. ΟΙ ΠΟΛΕΜΙΚΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΔΥΝΑΜΩΝΟΥΝ

1. Στην προηγούμενη ΠΕ είχαμε εκτιμήσει ότι **βρισκόμαστε σε φάση σημαντικών γεωπολιτικών εξελίξεων και συνέχισης των πολεμικών αναμετρήσεων, με κίνδυνο κλιμάκωσης του πολέμου στην ευρύτερη περιοχή μας.**

Βασική μας εκτίμηση ήταν ότι η ανάληψη της προεδρίας των ΗΠΑ από το Ντόναλντ Τραμπ θα πυροδοτήσει τη στροφή του αμερικανικού καπιταλισμού σε όξυνση του ανταγωνισμού με άλλες καπιταλιστικές οικονομίες, καταρχήν την Κίνα, ενώ ήδη το NATO και οι ΗΠΑ προχωρούν τα σχέδια στρατιωτικής περικύκλωσης της Ρωσίας και στην περιοχή διακηρύσσεται η σύσφιξη των ήδη πολύ στενών σχέσεων ΗΠΑ - Ισραήλ και τίθεται ξανά στο στόχαστρο το Ιράν.

Το χτύπημα των ΗΠΑ στη Συρία (το οποίο να σημειωθεί ότι ήταν επιχειρησιακά έτοιμο από τη κυβέρνηση Ομπάμα) μετά τη βρώμικη υπόθεση της “χημικής” επίθεσης, αποτελεί βήμα πολύ σοβαρής κλιμάκωσης του πολέμου. Η κυβέρνηση Τραμπ ανοίγει παράλληλα και ζήτημα Βόρειας Κορέας, έχει στείλει ήδη 3 αεροπλανοφόρα στη περιοχή, όπου κλιμακώνεται επικίνδυνα η ένταση ανάμεσα σε ΗΠΑ - Ιαπωνία - Ν. Κορέα από τη μια και Β. Κορέα, Κίνα, Ρωσία από την άλλη, σε ένα κουβάρι αντιθέσεων με επίδικα τον έλεγχο εδαφών, αγορών, ενεργειακών δρόμων.

Σοβαρή πλευρά του αντιδραστικού περιβάλλοντος και της πολεμικής προετοιμασίας είναι και η στρατιωτικοποίηση της ΕΕ, σύμφωνα με τις τελευταίες αποφάσεις της, αξιοποιώντας, ανάμεσα στα άλλα και το «κενό ασφάλειας» λόγω της εξόδου της Βρετανίας από την ΕΕ.

Όλα αυτά φέρνουν πιο κοντά τον κίνδυνο άμεσης στρατιωτικής αντιπαράθεσης των «μεγάλων δυνάμεων».

Στο συνολικό αυτό πλαίσιο αναπτύσσεται ο ανταγωνισμός των αστικών τάξεων Ελλάδας - Τουρκίας. Η ελληνική αστική τάξη επιδιώκει να εκπροσωπήσει τα συμφέροντα της «Δύσης» στην ευρύτερη περιοχή, πολιτική που ιστορικά έχει αποδειχθεί καταστροφική για τον λαό και την χώρα. Στην Τουρκία μετά το δημοψήφισμα βάθυνε η πολιτική και κοινωνική διαίρεση, εντάθηκε η πολιτική αστάθεια, ισχυροποιήθηκε ο κίνδυνος πολεμικών τυχοδιωκτισμών. Το νέο καθεστώς στην Τουρκία, μετά και το οριακό αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος, προϊόν βίας και νοθείας για την ενίσχυση του Ερντογάν, θα εντείνει τις διώξεις, την καταστολή, την τρομοκρατία απέναντι στους Κούρδους, την Αριστερά, κάθε αντιπολιτευόμενη φωνή.

2. Η κυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου, έχει αποφασίσει να δώσει «γη και ύδωρ» στη νέα ιμπεριαλιστική εκστρατεία των ΗΠΑ.

- Με περισσή ευκολία ο πρωθυπουργός συνυπογράφει κείμενο με τις χώρες του ευρωπαϊκού νότου που θεωρεί "κατανοητά" τα πυραυλικά πλήγματα των ΗΠΑ στη Συρία.

- Η **βάση της Σούδας** έχει παραχωρηθεί για τα πιο προκλητικά επιχειρησιακά σχέδια στις γειτονικές χώρες, όπως οι πρόσφατες πυραυλικές επιθέσεις στη Συρία. Παράλληλα η κυβέρνηση προσφέρει και προετοιμάζει νέο στρατιωτικό «οικόπεδο» στην Κάρπαθο! Πυκνώνουν οι **κοινές στρατιωτικές ασκήσεις** με ΗΠΑ και Ισραήλ.

- Το κυριότερο, υπάρχει **ανοιχτή δέσμευση για τη συγκρότηση στρατηγικού άξονα ΗΠΑ - Ελλάδα - Κύπρου - Αιγύπτου - Ισραήλ, με στόχο την αναβάθμιση των επιχειρησιακών δυνατοτήτων του NATO, παράλληλα με την αντιμετώπιση της τριπλής «απειλής» που συνθέτουν η “τρομοκρατία”, τα απελευθερωτικά κινήματα και οι αντιστάσεις των λαών της περιοχής.** Αναβαθμίζεται η συζήτηση και η προετοιμασία για αυξημένη συμμετοχή ελληνικών δυνάμεων (κυρίως Ναυτικού, αλλά όχι μόνο) στις αποστολές του NATO. Χωρίς να ξεχνάμε και την πρόσφατη επίσκεψη κορυφής του Τσίπρα στο φασιστικό, αμερικανοστήρικτο καθεστώς της Ουκρανίας, που βέβαια στηρίζει και η ΕΕ.

Οι εξελίξεις αυτές είναι εξαιρετικής σημασίας. Δεν αποτελούν μια απλή επικαιροποίηση της Ελληνοαμερικανικής συνεργασίας στη σημερινή εποχή. Ούτε κάποιο τακτικίστικο αντιπερισπασμό της κυβέρνησης απέναντι στο γερμανικό εκβιασμό. **Συνολικά ο πολεμικός κίνδυνος και ο αντιδραστικός ανταγωνισμός των αστικών τάξεων δυναμώνει.**

Το εργατικό λαϊκό κίνημα και η αντικαπιταλιστική αριστερά πρέπει να δώσουν πολιτική και ιδεολογική μάχη για να αναδεικνύουν τα βαθύτερα αίτια του πολέμου, με πλήρη ανεξαρτησία πολιτική, ιδεολογική και οργανωτική απέναντι στις αστικές τάξεις και τους εθνικισμούς.

Να αναδεικνύουν ότι τα αίτια αυτά εδράζονται στη δομική, παρατεταμένη κρίση του ολοκληρωτικού καπιταλισμού. Τα αστικά επιτελεία μαζί με την μέχρι τώρα προώθηση υπεραντιδραστικών τομών (αντιμεταρρυθμίσεων) σε βάρος των εργαζομένων συνδυάζουν την στυγνή εκμετάλλευση της εργατικής τάξης και άλλων λαϊκών στρωμάτων στο εσωτερικό με την διαπάλη για το νέο μοίρασμα των καπιταλιστικών αγορών, τον έλεγχο του ορυκτού πλούτου και των διαδρομών κυκλοφορίας του στο εξωτερικό στα πλαίσια του άγριου ανταγωνισμού στην κορυφή της καπιταλιστικής πυραμίδας, των πολυκλαδικών, πολυεθνικών μονοπωλίων. Με τις εντεινόμενες πολεμικές προετοιμασίες και εξοπλισμούς καθώς ο πόλεμος είναι μια διέξοδος και ταυτόχρονα μια ευκαιρία για τα χειμαζόμενα κεφάλαια.

Έτσι και ο ελληνικός καπιταλισμός επιδιώκει να συντρίψει τους εργαζόμενους στο εσωτερικό, με δύναμη κρούσης την τρόικα, ενώ ταυτόχρονα διεκδικεί νέο ρόλο στη ΝΑ Μεσόγειο, όπως και η κερδοφορία μέσω της ανοικοδόμησης σε επόμενη φάση, με την επιδίωξη “άνθισης” του κατασκευαστικού και εφοπλιστικού κεφαλαίου σε Συρία και Λιβύη, στα πλαίσια των ιμπεριαλιστικών σχεδιασμών και σαν «υπεργολάβος τους».

B. ΑΝΤΙΠΟΛΕΜΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

Η αριστερά έχει σοβαρή ευθύνη για την πολιτική που ακολουθεί στο θέμα της αποτροπής του πολέμου. Δεν αποτελεί λύση η επιλογή στρατηγικής συμμαχίας με τον έναν ιμπεριαλιστικό πόλο (πχ Ρωσία). Ούτε η επιλογή της υποβάθμισης της ανάγκης της πάλης για άμεση έξοδο από την ΕΕ και NATO στο όνομα του «και πάλι καπιταλισμό θα έχουμε», ή αντιλήψεις που στο όνομα της υπαρκτής

δικτατορικής διακυβέρνησης από τον Άσαντ υποβαθμίζουν την επίθεση και το ρόλο των ΗΠΑ, όπως πράττουν και ρεύματα της Ευρωπαϊκής αντικαπιταλιστικής αριστεράς ή τέλος άλλες που δεν κατανοούν την ειδική και αυτοτελή διάσταση του αντιπολεμικού-αντιιμπεριαλιστικού αγώνα στα πλαίσια της γενικής ταξικής πάλης.

2. ΤΙ ΚΑΝΟΥΜΕ

Παλεύουμε: Για την αποτροπή του πολέμου, για την ειρήνη και τη διεθνή, ισότιμη, αλληλέγγυα συνεργασία των λαών, ενάντια στις αστικές τάξεις και τις κυβερνήσεις τους, στον ιμπεριαλισμό και τις επεμβάσεις του, στα γιγάντια πολεμοχαρή πολυεθνικά και πολυκλαδικά τραστ, στον εθνικισμό, το φασισμό και τις διεθνείς εγκληματικές οργανώσεις τύπου ISIS. Με όπλο μας τους πολιτικούς στόχους πάλης που αποφασίσαμε στη προηγούμενη ΠΕ, αγωνιζόμαστε για να ηττηθεί η **αντεργατική, ΝΑΤΟική και τυχोδιωκτική πολιτική της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Οι λαοί δεν έχουν ανάγκη από κανένα προστάτη! Να συναντηθούμε με τους αγώνες του τουρκικού εργατικού κινήματος ενάντια στην επιθετική πολιτική του Ερντογάν.** Για διεθνιστική πάλη ώστε να μην υπάρξει νέο ολοκαύτωμα στην περιοχή και σε όλο τον κόσμο.

-Έξω η Ελλάδα από το ΝΑΤΟ, έξω η Τουρκία από το ΝΑΤΟ, έξω το ΝΑΤΟ από το Αιγαίο και την περιοχή. Κλείσιμο της Σούδας και όλων των βάσεων, όχι και έξω από τον Ευρωστράτο.

-Αποφασιστική μείωση των στρατιωτικών δαπανών τώρα, όχι στη νέα αγορά του αιώνα. Σταμάτημα των εξοπλισμών, λεφτά για τις λαϊκές ανάγκες και όχι για τις πολεμικές βιομηχανίες.

-Μείωση της θητείας τώρα! – δημοκρατικά δικαιώματα / ελευθερίες / συνδικαλισμό στο στρατό, όχι θητεία στα 18, όχι στον επαγγελματικό στρατό.

-Καμιά συμμετοχή – καμιά εμπλοκή στους άδικους ιμπεριαλιστικούς πολέμους και επεμβάσεις. Να γυρίσουν άμεσα όλες οι ελληνικές στρατιωτικές δυνάμεις από το εξωτερικό.

-Το ζήτημα της αντιπολεμικής πάλης πρέπει να διαπεράσει όλο το κίνημα. Οργάνωση αντιπολεμικών διαδηλώσεων, με μαζικούς φορείς, συνδικάτα, κλπ.

-Απεύθυνση στις αντιΕΕ, αντικαπιταλιστικές, κομμουνιστικές δυνάμεις της πολιτικής συνεργασίας για ανώτερο συντονισμό στην αντιπολεμική-αντιιμπεριαλιστική πάλη.

-Πρόταση κοινής δράσης και πολιτικού συντονισμού και στο αντιπολεμικό μέτωπο σε ΛΑΕ-ΚΚΕ

-Συνέχιση της δράσης στο κίνημα μέσα κι έξω από το στρατό. Κλιμάκωση της πάλης για την αθώωση του Ν.Α.

Κεφάλαιο II.

Η ΠΑΛΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΜΕΤΡΩΝ ΤΗΣ «2^{ης} ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ» ΚΑΙ ΤΟΥ 4^{ου} ΜΝΗΜΟΝΙΟΥ

1. Η συμφωνία της αξιολόγησης και η σημασία της

Μετά από συνεχείς παρατάσεις του σίριαλ «διαπραγμάτευση» από τη μεριά της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, έφτασε στο τέλος του με την καταρχήν συμφωνία της Μάλτας. Όπως όλα έδειχναν ο λογαριασμός των 3,6 δις θα πέσει βαρύς πάνω στα εργατικά και λαϊκά συμφέροντα. Οι κύριες παρεμβάσεις αφορούν τις μειώσεις των συντάξεων κατά 1,8 δις και των μισθών του πιο χαμηλόμισθου και εξαθλιωμένου κομματιού της εργατικής τάξης μέσα από τη πρωτοφανή μείωση

του αφορολόγητου, ενώ η απελευθέρωση των απολύσεων στις μεγάλες επιχειρήσεις αποτελούσε πάγιο αίτημα του κεφαλαίου που αφορά τις τράπεζες τις πρώην ΔΕΚΟ και τις μεγάλες βιομηχανικές και εμπορικές εταιρείες.

Τα «αντίμετρα» που τάζει η κυβέρνηση θα ισχύουν εάν και εφόσον πιάνονται οι στόχοι για τα «πλεονάσματα» της τάξεως του 3,5%, στόχοι οι οποίοι για να καλυφθούν θα φέρουν ακόμη πιο οδυνηρές περικοπές στην υγεία, την παιδεία, εκτεταμένες ιδιωτικοποιήσεις και ξεπούλημα του δημόσιου. Θα αφορούν κυρίως φοροαπαλλαγές στο κεφάλαιο και μέτρα αντιμετώπισης των περιστατικών ακραίας φτώχειας πχ συσσίτια αλληλεγγύης. Αυτό είναι το μόνιμο καθεστώς «αιματηρής» ανάπτυξης του ελληνικού καπιταλισμού μέσα στην ΕΕ και το ΔΝΤ. Με “μόνιμα” ελαστικά εργαζόμενους, υποκατώτατους μισθούς και συντάξεις, αμόκ ιδιωτικοποιήσεων, φοροληλασία των εργαζομένων και δραστικό περιορισμό του δημοσίου, όπως λέει και ο ΣΕΒ. Τα περί επαναφοράς των ΣΣΕ είναι παραμύθια της Χαλιμάς τη στιγμή που παραμένει το νομικό πλαίσιο του μεσοπρόθεσμου του 2012 και που προϋποθέτει την «εθελοντική» συμμετοχή των εργοδοτών στους εργοδοτικούς φορείς που θα υπογράψουν τις ΣΣΕ.

Πρόκειται για προκαταβολική ψήφιση ενός 4ου μνημονίου διάρκειας. Αυτό το αντιλαϊκό πλαίσιο θα προωθηθεί σε ένα ήδη εφαρμοζόμενο βάρβαρο ευρωμνημονιακό καθεστώς συσσώρευσης αντεργατικών- αντιλαϊκών μέτρων σε όλους τους τομείς.

2. Η τακτική της κυβέρνησης

Δεν είναι γραμμική συνέχεια των προηγούμενων αλλά πιο μεθοδευμένη, για να παραλύει τις λαϊκές αντιδράσεις προωθώντας ταυτόχρονα την αναμόρφωση του αστικού πολιτικού συστήματος, τη βαθύτερη εμπλοκή στις ιμπεριαλιστικές πολεμικές εκστρατείες και εφαρμογής όλου του εύρους των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων (στα πλαίσια ενός ακραιφνούς νεοφιλελεύθερου προγράμματος, πχ ο υποκατώτατος μισθός είναι πνευματικό προϊόν της σχολής του Σικάγο). Αποδείχτηκε ότι όλη η «διαπραγμάτευση» που έκανε η κυβέρνηση δεν αφορούσε τα αντεργατικά μέτρα, αλλά την περίοδο εφαρμογής τους (2019-2020), ώστε να τεθούν από τώρα ορισμένες βάσεις για την συνέχιση του μνημονίου με την ΕΕ και μετά το 2018 και να υπάρξουν όροι άμεσης υπογραφής νέου μνημονίου με το ΔΝΤ και να αναβληθεί όσο γίνεται το άμεσο πολιτικό κόστος για τον ΣΥΡΙΖΑ. **Το σημείο αυτό της συμφωνίας δείχνει την πολιτική επιλογή των δανειστών να στηρίξουν τη κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ.** Το πρωτοφανές να συμφωνούνται και κατά συνέπεια να νομοθετούνται μέτρα που αφορούν και δεσμεύουν και την επόμενη κυβέρνηση, όποια και αν είναι αυτή, αναδεικνύει ακόμη περισσότερο την **γενικότερη αντιδραστική στροφή** της αστικής δημοκρατίας της εποχής μας, όπου ανεξάρτητα από την λαϊκή ψήφο, η οικονομική πολιτική θεωρείται συγκεκριμένη. Η βασική γραμμή άμυνας της κυβέρνησης παραμένει το δόγμα ΤΙΝΑ, το ότι δεν μπορεί να κάνει αλλιώς λόγω της ανάγκης παραμονής στο ευρώ και την ΕΕ και την αποφυγή της χρεοκοπίας και βέβαια η επιλογή για αστική διαχείριση με «ευαισθησία» ενάντια στη βαρβαρότητα του Μητσοτάκη και της ΝΔ που καιροφυλακτεί.

Ωστόσο, δεν πρέπει να υποτιμηθεί η επικοινωνιακή της τακτική με την απόπειρα διαμόρφωσης κλίματος ανοχής προς αυτήν, με τα ψίχουλα αντιμετώπισης ορισμένων πλευρών ακραίας φτώχειας, με τις δεκάδες χιλιάδες θέσεων σύντομης ανακυκλούμενης εργασίας που στην περίπτωση των εργοδοτών φτάνει στο εξωφρενικό σημείο παροχής εντελώς δωρεάν, ανασφάλιστου και χωρίς δικαιώματα εργατικού δυναμικού. Επίσης, θα αξιοποιηθεί το ενδεχόμενο παρουσίασης μιας μελλοντικής ρύθμισης μικρής μείωσης των δόσεων του χρέους.

...

3. Η στάση των δυνάμεων του μνημονιακού μπλοκ.

Σε όλη αυτή την πορεία, το μπλοκ του «Μένουμε Ευρώπη», η ΝΔ, το ΠΑΣΟΚ, το Ποτάμι και η Ένωση Κεντρώων, άσκησαν μια βαθιά μνημονιακή και «από τα δεξιά πίεση» στο ΣΥΡΙΖΑ για ταχύτερο κλείσιμο της αξιολόγησης, παρόλο που για μικροκομματική οπτική όσο και για λόγους ισορροπίας εντός του αστικού πολιτικού συστήματος και διαμόρφωσης εναλλακτικής πρότασης απέναντι στο ΣΥΡΙΖΑ επιλέγουν, όπως φαίνεται σήμερα, να μην ψηφίσουν τα μέτρα, αν και δεν έλειψαν παρεμβάσεις σαν και αυτή του Μεϊμαράκη στη ΝΔ για υπερψήφιση και των νέων μέτρων.

Οι συνεχείς παρεμβάσεις του Στουρνάρα, το ξεθάψιμο του Σημίτη και η συνεχή πίεση των ΜΜΕ «κλείστε εδώ και τώρα την αξιολόγηση», η γραμμή του ΣΕΒ για «δικά μας μνημόνια και αναδιαρθρώσεις» δείχνει **την κάθε φορά συστράτευση του αστικού επιχειρηματικού και πολιτικού μπλοκ ενάντια στο λαό** και διαλύουν κάθε είδους αυταπάτες για ομαλές φιλολαϊκές εξελίξεις που αναπαράγονται από τη ρεφορμιστική αριστερά. Σε κάθε περίπτωση το μπλοκ της σημερινής αντιπολίτευσης έχει δείξει τη διαθεσιμότητα του και για τις αναγκαίες «εθνικές», συναινετικές λύσεις και στο επίπεδο της κυβέρνησης όταν αυτές προκριθούν.

4. Η στάση της αριστεράς

Η στάση των μεγαλύτερων δυνάμεων της αριστεράς σε αυτή τη περίοδο υπήρξε εξαιρετικά αναντίστοιχη με την ανάγκη να πρωτοστατήσει στην ανάπτυξη της πάλης για την ανατροπή της επίθεσης.

Το **ΚΚΕ** δεν διαμορφώνει λογική και πρακτική πολιτικού κινήματος και μετώπου ανατροπής. Από πολύ νωρίς επέλεξε να «κλείσει» το ζήτημα της απεργιακής απάντησης ενάντια στα επερχόμενα μέτρα της 2ης αξιολόγησης, κλείνοντας «απεργιακό ραντεβού» την Πρωτομαγιά. Επέλεξε να χλευάσει και να ειρωνευτεί τη πρόταση κοινής δράσης της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, αντί να διαβάσει τις δυνατότητες συντονισμένης κοινής δράσης στο κίνημα για μια μαζική αντεπίθεση των εργαζομένων και των αγώνων τους. Στη νεολαία και πιο ειδικά στους μαθητές και τους φοιτητές αντί της συμβολής των δυνάμεων της ΚΝΕ στην αναγκαία ανασυγκρότηση του μαθητικού και φοιτητικού κινήματος, επέλεξε ένα πρωτοφανές έντασης χτύπημα της ΕΑΑΚ και αγωνιστών φοιτητών.

Με το 20^ο του Συνέδριου εμβάθυνε και αποκρυστάλλωσε μια κατεύθυνση άρνησης των βασικών πολιτικών στόχων ρήξης με την αστική πολιτική (έξοδο από ευρώ, ΕΕ, ΝΑΤΟ, διαγραφή χρέους, εθνικοποιήσεις, κλπ) και της δυνατότητας του λαϊκού κινήματος να τους επιβάλλει. Στο όνομα της δήθεν σύνδεσής τους με την “λαϊκή εξουσία” - πάντα χωρίς επανάσταση -, τους παραπέμπει στις καλένδες, θεωρώντας τους μάλιστα λίγο-πολύ επιλογές μερίδων της αστικής τάξης! Αντί της πάλης για την αποτροπή του πολέμου, ζητάει υπεύθυνη στάση στα “εθνικά” και καταγγέλλει κυρίως την τουρκική επιθετικότητα. Για αυτό και το ΚΚΕ δέχεται τα ευμενή σχόλια του αστικού τύπου για την «υπεύθυνη» στάση του τόσο για το είδος της αντιπολίτευσης που ασκεί, όσο και για το μέτωπο που έχει ανοίξει ενάντια στην τάση άμεσης ρήξης με το Ευρώ και την ΕΕ από αντικαπιταλιστική σκοπιά.

Η **ΛΑΕ** δεν έχει κάνει ουσιαστικά βήματα στο πολιτικό πλαίσιο και την πολιτική της κατεύθυνση. Προτείνει **τη συγκρότηση «αντιμνημονιακού - πατριωτικού μετώπου», στην βάση μιας γραμμής με έμφαση στην νομισματική ανεξαρτησία και την φιλολαϊκή διαχείριση** του καπιταλισμού χωρίς ευρώ. Οι συζητήσεις και οι πολιτικές προτάσεις συνεργασίας με την Πλεύση ή και το ΕΠΑΜ παγώνουν αυτόν τον προσανατολισμό, ενώ παράλληλα βαθαίνουν τη σύγχυση ανάμεσα σε μια ταξική/ αντικαπιταλιστική απόρριψη της ΕΕ και της «παγκοσμιοποίησης» και σε μια εθνική «μικροαστική», σε συμμαχία με αστικά τμήματα, απόρριψη, ανοιχτή και σε συντηρητικές «ευρωσκεπτικιστικές» δυνάμεις.

Παρά τις προσπάθειες μας, δεν έχει συμβάλλει έως τώρα με σταθερό τρόπο στην κοινή δράση στο μαζικό κίνημα. Η συμμετοχή σε κάποιες κινητοποιήσεις (2/3, 6/4) δεν συνδέεται με μια συμβολή της στα αναγκαία βήματα ανασυγκρότησης του εργατικού και λαϊκού κινήματος. Παραμένει στα όρια

κίνησης του αστικοποιημένου και γραφειοκρατικού συνδικαλισμού στο όνομα της «αξιοποίησης της ΑΔΕΔΥ και του ΕΚΑ». Υποτιμά τις δυνατότητες να γίνουν βήματα στο εργατικό κίνημα, όπως φάνηκε και από τις αντιφάσεις της στα συνδικάτα και στην ΑΔΕΔΥ σχετικά με την ανάγκη απεργιακής απάντησης στα μέτρα. Αυτοί είναι και οι βαθύτεροι λόγοι που δεν συμβάλλει σε ένα νέο προωθητικό εγχείρημα συντονισμού πρωτοβάθμιων σωματείων, στοιχείο που φαίνεται παραπέρα και από τις επιλογές της για το φετινό εορτασμό της Πρωτομαγιάς.

5. Συνολικά και οι δύο δυνάμεις της ρεφορμιστικής αριστεράς, δεν συμβάλλουν στη διαμόρφωση ενός μαζικού ρεύματος ανατροπής της επίθεσης και ανοίγματος ενός άλλου δρόμου στην ελληνική κοινωνία. Υποτιμώντας τη δυνατότητα του μαζικού κινήματος, μέσα από τη μαζική ενωτική δράση του σε αντικαπιταλιστική κατεύθυνση, να επιβάλλει ανάσχεση των μέτρων και ρήγματα στη κυρίαρχη πολιτική.

Και οι δύο, έστω και από διαφορετική αφετηρία, τελικά **συμβάλλουν στην αδυναμία να υπάρξει άμεσα ανατρεπτικός πολιτικός αγώνας του μαζικού κινήματος και της μαχόμενης αριστεράς**, με αποτέλεσμα να αναπαράγονται οι τάσεις απογοήτευσης στο ευρύτερο αριστερό και αγωνιστικό δυναμικό και να οδηγούνται όλα σε εκλογικές - κοινοβουλευτικές αυταπάτες διεξόδου. Έτσι, όμως δεν δημιουργούνται προϋποθέσεις απάντησης της ΤΙΝΑ του κεφαλαίου και του ΣΥΡΙΖΑ.

Για να ωριμάζουν οι προϋποθέσεις αναστροφής της τάσης απογοήτευσης, μιας νέας ανάπτυξης των αντιστάσεων και ενός άλλου δρόμου στην κοινωνία **σε ρήξη με την ΕΕ, το ΔΝΤ και τον καπιταλιστικό μονόδρομο**, η κάθε δύναμη και αγωνιστής πρέπει να **επιλέξει το αν θα συμβάλλει σε μια συνεργασία και ένα διευρυμένο αντικαπιταλιστικό μέτωπο ανατρεπτικό της μνημονιακής βαρβαρότητας ή αν θα παραμείνει στα όρια μιας κατεύθυνσης «φιλολαϊκής διαχείρισης» του καπιταλισμού, «αντιμνημονιακού μετώπου», χωρίς περιεχόμενο και προοπτική ρήξης με την ΕΕ, το ΔΝΤ και τις δυνάμεις του κεφαλαίου στην χώρα μας.**

Αυτές οι δύο κατευθύνσεις είναι μεταξύ τους ασύμβατες. Το δίλημμα δεν είναι «επαναστατικό» ή «πλατύ» μέτωπο, αλλά μέτωπο και πρόγραμμα σε αντικαπιταλιστική, αντιιμπεριαλιστική, ανατρεπτική κατεύθυνση ή μέτωπο και πρόγραμμα «φιλολαϊκής διαχείρισης» του καπιταλισμού, «κάθαρσης» και συνολικά αναπαραγωγής των (νέο)ρεφορμιστικών και «κυβερνητικών» αυταπατών που οδήγησαν στην ηγεμονία του ΣΥΡΙΖΑ και την ήττα του εργατικού και λαϊκού κινήματος.

Όμως, οι δύο αυτές κατευθύνσεις δεν είναι «καθαρές», δεν έχουν ακόμα κατασταλάξει μέσα στον κόσμο που εγκαταλείπει τον ΣΥΡΙΖΑ ή (και) την ΛΑΕ, αλλά και αγωνιστές του μαζικού κινήματος, υπάρχουν πολλές «ενδιάμεσες» και αντιφατικές θελήσεις και σχέδια. Για να μπορέσει η αντικαπιταλιστική αριστερά και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ να συμβάλλουν στο **«ξεκαθάρισμα» της αντικαπιταλιστικής από την διαχειριστική λογική απαιτείται** α) βαθύτερη, μονιμότερη, συστηματικότερη πολιτική και ιδεολογική σχέση με τον κόσμο αυτό. Η πολιτική ρήξη με την μνημονιακή και αστική μετάλλαξη του ΣΥΡΙΖΑ δεν σημαίνει αυτόματα και ρήξη με την ρεφορμιστική και διαχειριστική ιδεολογική βάση συγκρότησης των ρευμάτων αυτών. Έτσι τα κρίσιμα στρατηγικά ζητήματα του κινήματος και της αριστεράς («μεταρρύθμιση - επανάσταση», κυβέρνηση - κράτος, κλπ) μπαίνουν επί τάπητος και πρέπει να είμαστε ικανοί να τα αντιμετωπίσουμε και να πείσουμε, β) παράλληλα χρειάζεται να αποφύγουμε κάθε αίσθηση αυτάρκειας και αναδίπλωσης. Να επιδιώκουμε να αναπτύσσονται οι συναγωνιστικές σχέσεις, ο διάλογος και η πολιτική συνεργασία με την μέγιστη δυνατή σταθερότητα και ευελιξία.

Επομένως, πρέπει να συνεχίσουμε αποφασιστικά προωθώντας τις δύο διακριτές πρωτοβουλίες, αυτές της ανατρεπτικής κοινής δράσης (και όχι της κοινής δράσης γενικώς) και της συσπείρωσης των αντικαπιταλιστικών, αντιΕΕ, αντιδιαχειριστικών δυνάμεων, για την αλλαγή του κοινωνικού και πολιτικού συσχετισμού, για την εργατική λαϊκή αντεπίθεση και την συγκρότηση της αριστεράς της ανατροπής.

Γ. ΠΩΣ ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ

1. Μάχη απέναντι στα μέτρα

Το **NAP**, η **υΚΑ**, η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** και συνολικά και οι ταξικές δυνάμεις και οι αγωνιστές του εργατικού και λαϊκού κινήματος, οφείλουμε να κινηθούμε με επιμονή στην προσπάθεια απεργιακού και ευρύτερα αγωνιστικού ξεσηκωμού ενάντια στα μέτρα (που θα έρθουν για ψήφιση άμεσα), με αξιοποίηση και της Πρωτομαγιάς σε αυτή τη κατεύθυνση. Με ευρύτερη πολιτική παρέμβαση από την αντικαπιταλιστική και σύγχρονα κομμουνιστική αριστερά γύρω από τα ζητήματα της ΕΕ, του χρέους, της ανατροπής της κυβερνητικής πολιτικής και της κυβέρνησης των μνημονίων μέσα από τη συγκρότηση ενός ισχυρού και ταξικά ανασυγκροτημένου εργατικού και λαϊκού κινήματος, του αγωνιστικού μετώπου αντιπολίτευσης - ρήξης - ανατροπής και του διαλεκτικά αναπτυσσόμενου αντικαπιταλιστικού μετώπου/πόλου.

Η πολιτική της κυβέρνησης σε όλα τα πεδία υπογραμμίζει την ανάγκη να ανεβάσουμε πιο ειδικά στο πολιτικό στόχο της περιόδου το: **ανατροπή της κυβερνητικής πολιτικής και της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και κάθε κυβέρνησης που προωθεί τη μνημονιακή καπιταλιστική βαρβαρότητα και μας φέρνει πιο κοντά στο πόλεμο.**

Η αντικαπιταλιστική και σύγχρονα κομμουνιστική αριστερά θα πρωτοστατήσει στη πάλη ενάντια στα παλιά και νέα μέτρα, για να ανατραπεί το ευρωμνημονιακό καθεστώς. Στη φάση αυτή πρέπει να ξεχωρίσουμε **μαζί** με το **ΌΧΙ ΣΤΑ ΝΕΑ ΜΕΤΡΑ, τις θετικές διεκδικήσεις του μαζικού κινήματος** και της πολιτικής πάλης **για κατακτήσεις** στο επίπεδο των μισθών, των ΣΣΕ, της μόνιμης και σταθερής δουλειάς και του χρόνου εργασίας, των όρων ζωής, των εργατικών, ασφαλιστικών δικαιωμάτων, των δημοκρατικών και πολιτικών ελευθεριών, της αποτροπής του πολέμου και της επιβολής της ειρήνης στη περιοχή. Οι ταξικές και μαχητικές δυνάμεις του κινήματος και η αντικαπιταλιστική αριστερά δεν μπορεί να περιμένουν τις εκλογές, παλεύουν σήμερα για την ανατροπή του συσχετισμού, για πραγματικά βήματα ανασυγκρότησης του εργατικού, λαϊκού και νεολαιίστικου κινήματος και για τη ανώτερη συγκρότηση του πόλου της αντικαπιταλιστικής αριστεράς και της μαζικής του παρουσίας σε όλα τα επίπεδα της ταξικής πάλης. Από αυτή την άποψη θεωρούμε λαθεμένες και αποπροσανατολιστικές αντιλήψεις που επιχειρούν να εμπλέξουν το NAP για τη Κομμουνιστική Απελευθέρωση και την ΑΝΤΑΡΣΥΑ σε εκλογικά μέτωπα, σαν «ιδιαίτερη συνιστώσα» ενός «πλατιού αντιμνημονιακού μετώπου». Ανεξαρτήτως προθέσεων, καθιστούν το αναγκαίο αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα σε μια «ιδιαιτερότητα», τη στιγμή που αυτό πρέπει να αναδειχτεί ως φυσιολογία της αντεπίθεσης της εργατικού και λαϊκού κινήματος και της πολιτικής πάλης ενάντια σε κυβέρνηση ΕΕ-ΔΝΤ, μνημόνια.

Δ. ΓΙΑ ΤΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΤΗΣ ΑΝΤΑΡΣΥΑ

1. Εκτίμηση της καμπάνιας της ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Η πολιτική πρόταση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ για την «κοινή δράση, τον διάλογο και την πολιτική συνεργασία των αντικαπιταλιστικών, αντιιμπεριαλιστικών δυνάμεων και των δυνάμεων της ανατροπής» αποτέλεσε τον άξονα της πολιτικής παρέμβασης της ΑΝΤΑΡΣΥΑ τους προηγούμενους μήνες. Μαζί με την «πρόταση κοινής δράσης για την ανατροπή της νέας βάρβαρης επίθεσης της δεύτερης αξιολόγησης», συμπύκνωσαν την λογική της ΑΝΤΑΡΣΥΑ αφενός για την κοινή δράση στην λογική του «αγωνιστικού μετώπου ρήξης ανατροπής» και αφετέρου για τους δρόμους οικοδόμησης του αντικαπιταλιστικού μετώπου.

Η πολιτική αυτή πρόταση βοήθησε κατ' αρχήν να συγκροτηθούν καλύτερα και να δράσουν με έναν εξωστρεφή και σχετικά συγκροτημένο και ενιαίο τρόπο οι δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, πράγμα πολύ σημαντικό για την επόμενη περίοδο. Έγιναν εκδηλώσεις σε αρκετές πόλεις και γειτονιές με

συμμετοχή σημαντικού δυναμικού συντρόφων και άλλων αγωνιστών.

Οι ίδιες οι συσκέψεις/εκδηλώσεις σημείωσαν μια **σχετική επιτυχία**. Συσπείρωσαν σε ένα σημαντικό βαθμό το δυναμικό της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ενώ υπήρξαν και κάποια **μικρά δείγματα διεύρυνσης** του κόσμου που ακούει και σκέφτεται την πρότασή μας. Πρόκειται κυρίως για κόσμο με τον οποίο έχουμε συγκροτήσει **δεσμούς μέσα στα κινήματα** τα τελευταία χρόνια και **προέρχεται πολιτικά από την βάση της αριστεράς**. Έρχεται προς την ΑΝΤΑΡΣΥΑ «υπό προϋποθέσεις» και εναπόκειται σε εμάς τόσο να σταθεροποιήσουμε και να αναπτύξουμε την δυνατότητα αυτή.

...

2. Συμπεράσματα από τη στάση των δυνάμεων της πολιτικής συνεργασίας για τη πρόταση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Από την άποψη των πολιτικών δυνάμεων και ρευμάτων η ΑΝΤΑΡΣΥΑ συναντήθηκε με το σύνολο των δυνάμεων προς τις οποίες απευθύνθηκε η πολιτική μας πρόταση. Κατ' αρχήν το ίδιο αυτό γεγονός είναι θετικό. Στις συζητήσεις που έγιναν φάνηκε ότι υπάρχει ένα **ευρύ πεδίο συμφωνίας πάνω στο περιεχόμενο και το πλαίσιο στόχων που προτάθηκε από την ΑΝΤΑΡΣΥΑ**, αν και σε διαφορετικό βαθμό από κάθε δύναμη. Παράλληλα φαίνεται ότι αυτή η κυμαινόμενη συμφωνία στο πλαίσιο στόχων **δεν μεταφράζεται αυτόματα** σε μια **επιλογή μιας πορείας συμβολής στην συγκρότηση ενός αντικαπιταλιστικού μετώπου**.

Υπάρχουν διάφοροι λόγοι για αυτό. Ο κυριότερος αφορά το γεγονός ότι ορισμένες δυνάμεις θέτουν το ζήτημα του «πλατιού μετώπου», **βάζουν μπροστά το «κάρο» του εύρους των συμμετεχόντων, από το «άλογο» του περιεχομένου και της πολιτικής κατεύθυνσης. Χωρίς να έχει αναστραφεί συνολικά το κλίμα**, η πολιτική πρόταση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ φαίνεται ότι διαμορφώνει έναν **ορατό δρόμο** και μια **δυνατότητα** για την **αλλαγή των συσχετισμών**, για την **συγκρότηση των δυνάμεών μας** και το **κέρδισμα νέων δυνάμεων με την υπόθεση του αντικαπιταλιστικού αγώνα και ενός ανερχόμενου αντικαπιταλιστικού πόλου**. Σε συνδυασμό με μια μεγαλύτερη κινητικότητα στο κοινωνικό πεδίο, μπορεί να διαμορφώνονται προϋποθέσεις για την αναστροφή της κατάστασης. Πάνω σε αυτή την θετική δυνατότητα πρέπει να στρέψουμε την προσοχή μας.

3. Για το θέμα της κοινής δράσης. Τι βήματα έγιναν, ποια είναι τα προβλήματα και τα ζητήματα που προκύπτουν.

Παράλληλα με την πολιτική πρωτοβουλία εκδηλώθηκε και η πρόταση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ **για την κοινή δράση**, που δεν πρέπει να συγχέεται (ούτε να ταυτίζεται) με την πρόταση συνολικής πολιτικής συνεργασίας, σε ότι αφορά και το περιεχόμενο και τις δυνάμεις που απευθύνεται. Πρόταση της οποίας γίνεται σκόπιμη και συστηματική διαστρέβλωση από κάποιες δυνάμεις (ότι “είναι κινηματισμός”, “κόλπο και προθάλαμος εκλογικής συνεργασίας”, “συνεννοήσεις κορυφών” κλπ). Η πρόταση αυτή απευθύνθηκε (και) σε ΛΑΕ και ΚΚΕ. Από το ΚΚΕ δεν υπήρξε ανταπόκριση, ούτε διάθεση για συνάντηση, αν και τον τελευταίο καιρό συναντήθηκε με όλες τις αστικές πολιτικές δυνάμεις. Στην συνάντηση με την ΛΑΕ υπήρξε μια διάθεση για κοινή δράση και ορισμένες πρωτοβουλίες το τελευταίο χρονικό διάστημα στο οποίο υπήρξε συμμετοχή κα της ΛΑΕ, πράγμα που λειτουργεί θετικά στην εκδήλωση πρωτοβουλιών. Όμως οι δυνάμεις της ΛΑΕ **δεν συμμετέχουν με δική τους ευθύνη στον συντονισμό πρωτοβάθμιων σωματείων** καθελώνοντας την «κοινή δράση» στο επίπεδο ορισμένων κοινών ενεργειών.

Αξιοσημείωτο στοιχείο των εξελίξεων του τελευταίου διαστήματος ήταν η πρωτοβουλία «διαλόγου και κοινής δράσης» της «δικτύωσης για την ριζοσπαστική αριστερά». Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ συμμετείχε με αποφάσεις της στις σχετικές συζητήσεις κάνοντας συγκεκριμένες προτάσεις δράσης, όπως την

αντιΕΕ διαδήλωση και την διαδήλωση στις 06.04. Όμως από την πλευρά ορισμένων δυνάμεων προτάχθηκε ρητά η ανάγκη συγκρότησης ενός «συντονιστικού των οργανώσεων», προτείνοντας ένα **αδύναμο πολιτικό πλαίσιο** και **αποκλείοντας δυνάμεις**. Συνολικά, παρά το γεγονός ότι η αναφορά της πρωτοβουλίας αυτής ήταν στην «κοινή δράση» **η ουσιαστική στόχευση ήταν η πολιτική προετοιμασία ενός ευρύτερου πολιτικού μετώπου**.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ τοποθετήθηκε θεωρώντας θετική κάθε πρωτοβουλία που επιδιώκει πραγματικά την κοινή δράση για την ανατροπή της επίθεσης, εκτιμώντας παράλληλα ότι δεν υπάρχουν πολιτικές προϋποθέσεις για ένα «μόνιμο συντονιστικό».

Το επόμενο διάστημα **η ΑΝΤΑΡΣΥΑ πρέπει να επιμένει στην κοινή δράση, συνεχίζοντας τις πρωτοβουλίες** της, με **επιμονή στην απεύθυνση σε ΛΑΕ και ΚΚΕ**, και με κάλεσμα σε όλες τις δυνάμεις που μπορούν να συνενωθούν στην δράση, **χωρίς αποκλεισμούς**, πάνω **στην βάση των διεκδικήσεων της πρότασης κοινής δράσης** που έχει καταθέσει.

4. Πως συνεχίζουμε στην επόμενη φάση

Με βάση τα παραπάνω προκύπτουν ορισμένα συμπεράσματα που πρέπει να αξιοποιηθούν για να καταλήξουμε το πώς συνεχίζουμε την επόμενη περίοδο. Η γραμμή μας και η πρακτική μας πρέπει να **περιλαμβάνει και να ενοποιεί έναν σχεδιασμό για όλα τα επίπεδα συγκρότησης του αντικαπιταλιστικού ρεύματος και των δρόμων οικοδόμησης του «πόλου»**, όπως τα έχουμε καθορίσει στις αποφάσεις μας, δηλαδή: α) το επίπεδο **των πολιτικοσυνδικαλιστικών σχημάτων**, β) **των κεντρικών πολιτικών μετώπων** και γ) την **εφ' όλης της ύλης πολιτική συνεργασία**.

Με βάση τα παραπάνω:

Πρώτο: Συνεχίζουμε την προβολή της πολιτικής πρότασης της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, με **κύριο πεδίο** εκδήλωσης και ανάπτυξης της πρωτοβουλίας την δουλειά **«από κάτω»**. Πρέπει να επιδράσουμε πολιτικά και ιδεολογικά κατευθείαν στον κόσμο του αγώνα, να αλλάζουμε τον συσχετισμό σε όφελος των αντικαπιταλιστικών αντιλήψεων κα προγράμματος. Για αυτό τον σκοπό:

- Συνεχίζουμε και όλον τον Μάη τις εκδηλώσεις διαλόγου της ΑΝΤΑΡΣΥΑ παντού, με «άνοιγμα» στον κόσμο που απευθύνεται η πρόταση πολιτικής συνεργασίας.

- Δίνουμε μεγάλο βάρος στην κεντρική ημερίδα «για την έξοδο από την ΕΕ» που θα γίνει το Σάββατο 27 Μάη.

- Επιμένουμε στις 3 κεντρικές συσκέψεις που έχουμε αποφασίσει, (διανοουμένων/πανεπιστημιακών, αγωνιστών από τοπικά κινήματα και την «αυτοδιοίκηση», και εργατικών/συνδικαλιστικών στελεχών).

- Αναπτύσσουμε τον διάλογο, καθώς πέρα από την θετική προβολή της άποψης υπάρχουν και σημαντικά ζητήματα κριτικής που χρειάζονται απάντηση.

Δεύτερο: Χρειάζεται να θέσουμε στις δυνάμεις που απευθυνόμαστε **με πιο συγκεκριμένο τρόπο**, το ζήτημα **της συμμετοχής τους ή της σταθερής συνεργασίας με τα αντικαπιταλιστικά σχήματα** και τις **κεντρικές πολιτικές πρωτοβουλίες**. Σε αυτά τα πλαίσια να δούμε και τις πρωτοβουλίες κοινής δράσης.

- **Τρίτο:** Τέλος και στο **εφ' όλης της ύλης επίπεδο**, πρέπει να **επιμένουμε με εκείνες από τις δυνάμεις** που **φάνηκε ότι υπάρχει μεγαλύτερη δυνατότητα**, με **συγκεκριμένη πλέον πρόταση**, και με μορφή που να ανταποκρίνεται στο επίπεδο της συμφωνίας.

- **5. Εκτίμηση και προετοιμασία της μαζικής αντίΕΕ καμπάνιας.**

Για την Διεξοδο: υπάρχει πραγματική οργανωτική δυσκολία να στηρίζουμε το σύνολο των πρωτοβουλιών και των μετωπικών μορφωμάτων, πράγμα που μας οδηγεί στην ανάγκη για αυστηρότερη ιεράρχηση με βάση τις πραγματικές μας δυνατότητες. Παράλληλα χρειάζεται αξιοποίηση του συνόλου του δυναμικού μας.

Πρέπει να πάρουμε πρωτοβουλίες όπως:

- Την απεύθυνση σε **συγκεκριμένες πολιτικές δυνάμεις και πρωτοβουλίες** για την ένταξη ή την παρακολούθηση της ΔΙΕΞΟΔΟΥ.
- **Την συμμετοχή βασικών πολιτικοσυνδικαλιστικών σχημάτων** ξεκινώντας.
- Την οικοδόμηση σε τρεις ή τέσσερις περιοχές της Αττικής, σε μεγάλα συγκροτήματα.
- Τη πραγματοποίηση της **συνέλευσης της στον ένα χρόνο από την ίδρυση της**, που θα αποτελέσει και ένα σημείο επανεκκίνησης.
- Την προετοιμασία, για το άνοιγμα από την Διεξοδο μιας φιλόδοξης καμπάνιας για την έξοδο από το Ευρώ και την ΕΕ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ

ΓΙΑ ΤΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΜΑΣ ΣΤΟ ΜΑΖΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

1. Οι πρωτοβουλίες μας στο μαζικό εργατικό κίνημα για πάλη ενάντια στα μέτρα είναι το τελευταίο διάστημα αρκετά θετικές.

Στην **Αθήνα**, μετά την διοργάνωση των συλλαλητηρίων στις 2 Μάρτη και στις 6 Απρίλη, ενάντια στην βάρβαρη αντιλαϊκή πολιτική και τα νέα μέτρα-αξιολόγηση, φαίνεται ότι σταθεροποιείται μια λειτουργία και παρέμβαση της Πρωτοβουλίας Πρωτοβάθμιων Σωματείων για συντονισμό, με μηνιαίες συνελεύσεις, σχετική λειτουργία της γραμματείας και εξωστρεφείς δράσεις (διήμερο 5-6 Απρίλη, παράσταση στη ΔΕΗ, επίσκεψη-εξόρμηση στη ΣΚΟΤ, συμμετοχή στην πορεία ΣΚΟΤ Ελευσίνα, κλπ). Αντίστοιχα κινούνται οι δυνάμεις μας στη **Θεσσαλονίκη**, μέσα από τη *Συνέλευση των Κινήματων* και τις δράσεις και παρεμβάσεις σε μαζικό επίπεδο (τα αντίστοιχα συλλαλητήρια και οι πρωτοβουλίες που έγιναν το τελευταίο δίμηνο στη Θεσσαλονίκη), ενώ προσπάθειες για συντονισμούς, πρωτοβουλίες και συνελεύσεις έγιναν και σε **άλλες πόλεις**. Θετικά κρίνουμε ότι σε αυτές τις δράσεις και τα εργατικά σωματεία έβαλαν στο πλαίσιο των διεκδικήσεων τους την εναντίωση στις ιδιωτικοποιήσεις και ζητήματα που έχουν να κάνουν με τα ευρύτερα λαϊκά προβλήματα (φορομνηξία, ακρίβεια στους λογαριασμούς κοινωνικών αγαθών, κατασχέσεις, πλειστηριασμοί κλπ) και παράλληλα μαζί με τα σωματεία βρέθηκαν στο δρόμο και συλλογικότητες περιοχών (εργατικές λέσχες, επιτροπές, λαϊκές συνελεύσεις). Ο προσανατολισμός και οι συντονισμένες δράσεις του ΣΥΣΑ και ιδιαίτερα του ΣΥΣΘ έπαιξαν προωθητικό ρόλο.

Οι «συσπειρώσεις» - πρωτοβουλίες αυτές είναι προφανώς ακόμα *αναντίστοιχες των απαιτήσεων* και των στόχων μας για την ταξική ανασυγκρότηση του σ.κ., έχουν κάνει *μικρά και ανολοκλήρωτα βήματα* στη κατεύθυνση ανάπτυξης μαζικών αγώνων και το αναγκαίο περιεχόμενο-στόχευσή τους, ωστόσο στην παρούσα συγκυρία, μέσα στην κατάσταση εκφυλισμού του αστικοποιημένου συνδικαλισμού, η δράση και οι παρεμβάσεις των πρωτοβουλιών αυτών δείχνουν ότι έχουν σχετική επίδραση, συσπειρώνουν ένα τμήμα του μπλοκ του αγώνα και της πρωτοπορίας, είναι σημείο αναφοράς για την αγωνιστική πτέρυγα.

Αμέσως μετά την 1^η Μάη πρέπει να δούμε πως θα οργανώσουμε στο μαζικό κίνημα κινήσεις που θα ανεβάζουν τον πήχη και την αποφασιστικότητα-ποιότητα των μαζικών και σχετικά επιτυχημένων 2

προηγούμενων συλλαλητηρίων. Είναι ανάγκη να απαντήσουμε στα μέτρα και την κυβερνητική πολιτική με **δράσεις και κινητοποιήσεις που θα ξεφεύγουν από ένα απογευματινό συλλαλητήριο και μια την 24-ωρη απεργία** λίγο πριν την ψήφιση των μέτρων.

Η δουλειά και παρέμβασή μας πρέπει να έχει **βάση και εμπλοκή με τις «μικρές» και καθημερινές μάχες** στους χώρους δουλειάς και κλάδους, να εμπλέκεται με την πρωτόλεια διάθεση και την ανάγκη να οργανωθούν οι «αψιμαχίες» με την εργοδοσία και το κεφάλαιο και **ταυτόχρονα να επιδιώκεται η «γενίκευση» και η συνολική αντιπαράθεση με την αστική στρατηγική υπέρβασης της κρίσης, τις αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις** του κεφαλαίου, την πολιτική κυβερνήσεων-ΕΕ-ΔΝΤ. Από αυτή τη σκοπιά ενισχύουμε τους κλαδικούς και θεματικούς συντονισμούς, κάθε σκίρτημα και αγώνα και επιδιώκουμε σταθερά τη συνάντηση των αγωνιζόμενων τμημάτων, το συντονισμό και την εμπλοκή τους με την κίνηση για ανεξάρτητο κέντρο αγώνα. Αξίζει να δούμε ότι παρά την υποχώρηση και τα προβλήματα που υπάρχουν, τμήματα της εργατικής τάξης δίνουν καθημερινά μια σειρά από μάχες κυρίως οικονομικού χαρακτήρα.

Σχετικά με την απεύθυνση και τη συσπείρωση δυνάμεων στις κινηματικές παρεμβάσεις:

Χρειάζεται να επιμείνουμε στην γραμμή μας **α. για μαζική απεύθυνση, επιδίωξη συσπείρωσης ταξικών και αγωνιστικών δυνάμεων, σωματείων και αγωνιστικών μορφωμάτων** με διαφορετικά επίπεδα και βαθμούς «συνείδησης», πολιτικού περιεχομένου και εμπειριών, με μόνιμο στόχο τη συγκρότηση άλλου κέντρου αγώνα στο επίπεδο του μαζικού κινήματος, όπου φυσικά χωράει μεγάλο εύρος δυνάμεων του κινήματος και των εργαζομένων/νέων κλπ. **Β. την αταλάντευτη στόχευση για περιεχόμενο και αγώνες που δεν θα ακολουθούν την πεπατημένη** του αστικοποιημένου συνδικαλισμού της ήττας, θα ετοιμάζουν δυνάμεις, θα ανεβάζουν τη συζήτηση και το περιεχόμενο, θα εκφράζουν τις πιο ανήσυχες και ριζοσπαστικές τάσεις αγώνα μέσα στους εργαζόμενους. Θα **ξεφεύγουν από τις «συμβολικές κινήσεις», την άσφαιρη διαμαρτυρία**, θα εμπνέουν και θα έχουν συνέχεια, θα χτίζουν μια νέα αγωνιστική ταξική ενότητα στη φάση που βρισκόμαστε. και **γ. την αναγκαία κοινή δράση στους αγώνες** και το μαζικό κίνημα όλων των μαχόμενων δυνάμεων, με το περιεχόμενο και τον τρόπο που αναλυτικά έχουμε αναλύσει και αποφασίσει.

Η επιμονή μας μπορεί να έχει αποτελέσματα και σε κάθε περίπτωση οι παρεμβάσεις μας, οι κινήσεις της πτέρυγας και των Πρωτοβουλιών μέσα από τις οποίες δουλεύουμε είναι ο μόνος τρόπος να συσπειρωθούν τμήματα αγωνιστών και χώρων, να διαφοροποιούνται αγωνιστές, να δημιουργείται πρόβλημα στις κυρίαρχες δυνάμεις του αστικού υποταγμένου συνδικαλισμού. Οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ αρνούνται κάθε κοινή δράση, σηκώνουν τους τόνους της αντιπαράθεσης με τις ταξικές δυνάμεις και την αντικαπιταλιστική αριστερά προσπαθώντας να δημιουργήσουν τείχη ανάμεσα στους αγωνιστές. Αντίστοιχα, μέχρι σήμερα, όπως έδειξαν και οι προσπάθειες του τελευταίου διμήνου και οι διεργασίες για την Πρωτομαγιά, οι δυνάμεις του **ΜΕΤΑ/ΛΑΕ** αρνούνται να βάλουν πλάτη και να συμβάλλουν στην αναγκαία συσπείρωση και κοινή δράση.

Οι ευθύνες αυτών των δυνάμεων (ΚΚΕ, ΛΑΕ) **είναι σοβαρές**, δημιουργούν εμπόδια στην ανάπτυξη αγώνων με μαζικό τρόπο και επαρκές περιεχόμενο και στόχους, απογοητεύουν τμήματα εργαζομένων, δεν δημιουργούν, αλλά αντίθετα υποσκάπτουν τις δυνατότητες και προϋποθέσεις για ένα νέο γύρο κινητοποιήσεων με μαζικά και μαχητικά χαρακτηριστικά.

Όλα τα παραπάνω κινούνται παράλληλα και έχουν ως προϋπόθεση την ταυτόχρονη δράση και κίνηση της αντικαπιταλιστικής ταξικής πτέρυγας, των σχημάτων -παρεμβάσεων-κινήσεων και φυσικά την εμπλοκή και δράση όλων των δυνάμεων του ΝΑΡ και της ν.Κ.Α.

Σε αυτά τα πλαίσια χρειάζεται να στηριχθεί στην Αθήνα αποφασιστικά από όλες τις δυνάμεις μας το **διήμερο** που προτείνει-οργανώνει η **Attack** και άλλα σχήματα-κινήσεις **στις 13-14 Μάη**.

...

2. Πως συμβάλλουμε στην πρωτοβουλία των σωματείων για το συντονισμό

Είναι κομβικό σημείο στην προσπάθεια μας για την ανασυγκρότηση του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος και καθοριστικό στοιχείο στις αντιστάσεις και την ανάπτυξη των αγώνων συνολικά σε ανατρεπτική αντικαπιταλιστική κατεύθυνση.

Ο σχεδιασμός και η ανάληψη αγωνιστικών, επιθετικών και δυναμικών πρωτοβουλιών για όλα τα ζητήματα, τόσο αυτά που έρχονται αλλά κυρίως για όλα αυτά που έχουν επιβάλει με τα ευρωμνημόνια στους εργαζομένους, συνολικά στον λαό και την νεολαία σε όλα τα επίπεδα.

Να πρωτοστατήσουμε **άμεσα να δημιουργηθούν νέα σωματεία και επιτροπές αγώνα** σε εργασιακούς χώρους και κλάδους, **νέες αγωνιστικές συλλογικότητες** πάνω σε γενικά εργασιακά, λαϊκά ή τοπικά ζητήματα που έχουν προκύψει και υπάρχει έστω η στοιχειώδης αγωνιστική κινητικότητα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV:

Για την Πρωτοβουλία για το πρόγραμμα και κόμμα κομμουνιστικής απελευθέρωσης

Με την απόφαση για εκκίνηση διαδικασιών προετοιμασίας του 4^{ου} Συνεδρίου μας δεν υπάρχει κανένα άλλο περιθώριο ταλάντευσης και καθυστέρησης στην προώθησή, με σταθερό πλέον τρόπο, της πρωτοβουλίας που έχουμε πάρει. Είναι τέτοια η περίοδος που η απαίτηση για κομμουνιστικό πρόγραμμα και κόμμα κρίνεται ιστορική. Ωστόσο, η ΠΕ και οι ΟΒ δεν έχουν ιεραρχήσει όσο θα έπρεπε τη δουλειά τους ώστε να ανταποκριθούν σε αυτή την ανάγκη.

Για την πρόταση προγραμματικής διακήρυξης και το κόμμα πραγματοποιήθηκαν το τελευταίο διάστημα ανοικτές συσκέψεις σε πόλεις και γειτονίες. Υπάρχει προγραμματισμός για επόμενες ανοικτές συσκέψεις-εκδηλώσεις για τον Μάη.

Στο αμέσως επόμενο διάστημα, **ιεραρχούμε και προωθούμε αποφασιστικά:**

- εκδηλώσεις με στόχο και τη συζήτηση αλλά και τη συγκρότηση επιτροπών και ομάδων πρωτοβουλίας. - συσκέψεις στην Αττική, σε κλάδους και συνοικίες.
- δημιουργία κεντρικής ομάδας πρωτοβουλίας για πρόγραμμα και κόμμα κομμουνιστικής απελευθέρωσης.

Επιχειρούμε να γίνουν οι προσπάθειες αυτές υπόθεση ενός όσο το δυνατόν ευρύτερου δυναμικού, να μην περιοριστεί μόνο στον κύκλο στελεχών οργανώσεων, συλλογικοτήτων και διανοούμενων. Να αναπτυχθούν με δημοκρατική διαδικασία συνέλευσεις βάσης, συντροφικού διαλόγου και συλλογικής δράσης. Με συλλογική ισότιμη σχέση συντονισμού των επιτροπών μεταξύ τους και με την κεντρική πρωτοβουλία.

Στόχος να συσπειρωθούν, ει δυνατόν, όλες οι δυνάμεις και όλοι οι σ/φοι που, με τις δικές τους απόψεις και εμπειρίες, επιλέγουν την αντίληψη και πρακτική της τομής στην κομμουνιστική στρατηγική και τακτική, τον επαναστατικό δρόμο κοινωνικής και πολιτικής παρέμβασης και απορρίπτουν συνειδητά προγραμματικές και μετωπικές λογικές που ηγεμονεύονται από ρεφορμιστικά ρεύματα. Με δυνάμεις που δεν κινούνται στο δρόμο αυτό επιδιώκουμε σταθερά, σε ένα άλλο επίπεδο,

τον διάλογο και την κοινή δράση και σε αυτό συμβάλει η συγκρότηση πρωτοβουλίας για πρόγραμμα και κόμμα κομμουνιστικής απελευθέρωσης.

Το ζητούμενο για το NAP και τη νΚΑ είναι να γίνει το καθήκον αυτό υπόθεση όλων των ΟΒ όλων των δυνάμεων μας. Να προχωρήσουμε με βάση τις συλλογικές αποφάσεις να μελετήσουμε την εμπειρία και να βαθύνουμε τις κατευθύνσεις μας στη συνεδριακή διαδικασία.

...

Στο πλαίσιο της συνολικής προώθησης της προσυνεδριακής δουλειάς, της συζήτησης και συσπείρωσης δυνάμεων της κομμουνιστικής επαναθεμελίωσης και προοπτικής και της εμβάθυνσης των επεξεργασιών μας, προτείνεται η διεξαγωγή **διημέρου διαλόγου του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση, με αντικείμενο τις εξελίξεις στον ελληνικό καπιταλισμό**, όπου θα γίνει και παρουσίαση των θέσεων στις 1-2 Ιούλη.

Η Π.Ε. του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση, Αθήνα, 22 Απρίλη 2017

[Tweet](#)
